

Arşimet Kanunu

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Eylül 2023

Öfkeli bir şiire mahal verebilirim ve de isyanında sözcüklerin kardığım kadar duyguları şehre de izah edebilirim neden bu denli düşkünsem şiire ve şehre, cinnet gecelerinden firar edip cennete düştüğümün de ertesi artık susacaktır kalemim lakin şimdi değil ve vakit henüz çok erken.

Sılası ruhun

Arşimet Kanununda saklı yalnızlığın

İlık ve yitik nefesi.

Ve işte bir şiire daha mahal veren hayatın köpükleri

İçine düştüğüm denizin aşmaz mı dalgaları

Hem boyumu hem de boyunduruğunda kalemin

Boyut değiştirdiğimin de ertesi

Rücu eden sevgi gibi dilemması

Yüreğın, azat edilmeyi

Bekleyen bir köle gibi

Külünden yeniden doğduğum şiiri

Mevzu bahis eden kimse

Dinmez de siren sesleri

Kumdan kaleler yaptığım

Kanayan imgelerden ördüğüm saçakları şiirin

Bir sekant iken ölüm

Asırlara denk düşer hüzün

Sonsuzluksa bir kilim adeta

D/okuduğum hece hece

Yandığınsa bir lütuf

Yazgımın esiri tükendiğim günbegün

Tünediğim kırık dalın nüvesi

Sarmalında gizemin kök saldığım

Bazen bir fısıltı bazense vaveyla

İsrarla semiren göğün alıcı kuşları

Varmışken mabedime

Toz kondurmam da hani sevgiye

Tozu dumana kattığım senelerin devriyesi

Melun bir göz iken baka kalan içimdeki yetime
Düşkünüğüm nasıl da mümkün
Şimşek çakan gözlerimde
Huzuruna çıktığım umudun esintisi
Üşütmez iken yüreğimi
Uydusu olduğum sevginin de dinmez metaneti
Bir rabita aşkın kıyama durduğu
Bir mevsim ölümün çağırdığı
İki yakasına da sevdalıyım şiirin
Başım dik sessiz bir iklimim

Gün erken
Sözcükler adeta birer ergen
Aşkın müspet rüzgârı çağlayan yankısı
Serildiğim kadar zemine
Zerre de kuşkum yok
Öleceğim yazarken son şiiri
Ölümsüzlüğe nazire ettiğim bir iklim
Sökün eden ruhumdan
Sarmalında evrenin
Tevafuk yüklü matem
Tevazu yüklü kalemin
Mezara girmek içinse çok erken